

KASAČ

časák

VOL.1
LISTOPAD

ROZHOVOR

„Motorka jako
vášeň.“

EKO SVĚT

„Jak se chovat k
přírodě?“

KOMIKS

Pokračování
příběhu...

OBSAH

CO NAJDETE V TOMTO ČÍSLE?

Kdo je kdo?

Aneb naši redaktoři se představují.

Interview s p. učitelkou
Matějíček Rozsypalovou
Učitelství a motorka? Ano!

Ochrana přírody
Jak se zodpovědně chovat.

Chvilka poezie
Literární počín mladé básnířky.

Škola šití
Tip na homemade dárek.

....A MNOHO DALŠÍHO!

NĚCO MÁLO NA ÚVOD...

Dva měsíce uběhly jako voda.

Nemyslím tím jen dvouměsíční velké prázdniny, na které vždy teskně vzpomínáme, ale i ty měsíce školní.

Dva měsíce uběhnou jako voda.

Je listopad. Období nevyzpytatelného počasí, kdy se s námi loučí poslední paprsky slunce a do popředí se dere všudypřítomný chlad avizující postupný příchod zimy.

Dva měsíce uběhnou jako voda.

Avšak než naplno přivítáme zimu, pojďme si užít podzim ve vší parádě. Otočte na další stránku a relaxujte čtením našeho časopisu...

...Hodiny s námi uběhnou jako minuty.

MONIKA SEKELOVÁ
šéfredaktor časopisu

Ahoj, já jsem Eva a do tohoto časopisu píšu články externě. Mám na starost například módní a kulturní rubriku. Doufám, že se ti mé články budou líbit.

Zdravím, já jsem Kristýn Kubáňová a jsem ze 7.A. V letošním roce budu pro vás dělat komiksy, tak doufám, že si je užijete.

Nová redaktorka
Vanesa z 6.A.

Nová redaktorka
Eliška ze 6.A.

Ahoj, já jsem Nela a je mi 11 let. Mými koníčky jsou: čtení a hlavně hraní počítačových her. Mám králíčka Bunyho a miluju černou a modrou barvu.

KDO JE KDO?

Привет, яmenuji se Terka a do časopisu chodím už třetím rokem. Chodím do 8. třídy, kde jsou skvělí přátelé. Ráda čtu, píšu příběhy, ráda chodím ven s kamarádkami a miluji hudbu. Také ráda sleduji filmy, ale nejraději se koukám na Marvel. Budu se tady snažit psát zábavné články společně s mými kamarádkami.

Увидимся

Ahoj, jmenuji se Eliška, chodím do 9.B.

Mám ráda koně, přírodu, školu a sport.

Mé oblíbené předměty ve škole jsou: přírodopis, chemie, fyzika, tělocvik, český jazyk, výtvarná výchova a dějepis.

V časopise jsem od šesté třídy. Můžete ode mne čekat tyto články: rozhovory se známými osobnostmi, recepty a další.

Ahojky, jmenuji se Nikča a chodím do devátého ročníku.

V časopise jsem už čtvrtým rokem a toto je můj poslední rok tady. Zaměřuji se na články ohledně filmů, a tak doufám, že vás zaujmou a budou se vám líbit.

Ahoj, jsem Sofie Hurtová a v časopise budu psát ekorubriku, protože mám ráda přírodu a myslím si, že bychom ji měli chránit.

Ráda se dívám na filmy (hlavně fantasy), rovněž ráda čtu a občas trochu píšu knihy a různé příběhy. V tomto roce bych mj. chtěla dosáhnout stejných studijních výsledků jako v minulých letech.

Dámy a pánové, mé jméno je Mari Ostřanská a jsem v časopise prvním rokem. Mám v plánu psát o filmech, o školních akcích, co jsem zažila s mou třídou. A hlavně budu psát s kamarádkami o tom, co nás baví. Chodím do 8. třídy, baví mě kreslení, ráda chodím ven a 24/7 koukám na Marvel a anime. Mám ráda hudbu a hlavně jídlo. Doufám, že se články, které napíšu sama nebo s kamarádkami, budou líbit.

Ahoj, mé jméno je Áďa a tohle je první rok, co jsem se rozhodla začít pravidelně navštěvovat školní časopis. Budu psát hlavně o filmech a občas i různých školních akcích. Chodím do 8. ročníku a jak už jste asi z předešlé věty pochopili, tak ráda trávím čas díváním se na filmy, zejména Marvel. Ale abych jenom neseseděla doma, tak občas vyrazím fotit různá zvířata nebo i jiné věci. Doufám, že se vám naše články nebo třeba i recenze budou líbit. Mějte se krásně a na viděnou u dalšího vydání časopisu Kasač.

Jmenuji se Aneta Šebestová a budu zpracovávat rady a tipy: např. jak se starat o králíka, metody k učení, filmy, knihy atd.

Mojí největší zálibou je tanec, taky ráda čtu, vařím, pečů a koukám se na různé seriály.

Moc ráda trávím čas s rodinou a s kamarády, samozřejmě i s mým králíčkem.

Ahoj, já jsem Linda Kotrbatá. Je mi 12 let a chodím do šesté třídy. Jsem na téhle škole nová a taky v časopise jsem nová. Moc mě baví sportování a trávení času s mými dvěma kamarádkami a taky s mým nejlepším kamarádem. Mám čtyři kroužky a to jsou: lezecká stěna, kroužek angličtiny, skákání na trampolíně a školní časopis. Ve volném čase ráda chodím do přírody, na bazén a taky do obchodáku. Doufám, že se vám moje tvorba, tady v časopise, bude líbit.

Ahoj, jmenuji se Claudie Ceníčková a chodím do 8.A. V časopise jsem druhým rokem a budu psát rubriku o vyrábění. Ve volném čase ráda čtu a miluji zvířata.

MOTORKA JAKO VÁŠEŇ

Učitel není pouze osobou, která se vás snaží nasytit množstvím informací a rad potřebných pro váš osobnostní růst. Takový učitel může mít i velice zajímavé koníčky.

Jak tráví volný čas paní učitelka Martina Matějček Rozsypalová, se dočtete v našem rozhovoru.

Od kolika let byl váš sen mít motorku?

Co si pamatuji, tak můj sen mít motorku

byl už, když jsem byla malá. Určitě mi mohly být tak dva roky. Takže od malička.

Co prožíváte, když jedete na motorce? Jak se cítíte?

Hlavně u toho nemyslím na nic jiného než na tu motorku, a tak i proto to mám tak ráda, protože mi to vyčistí hlavu a prostě mi to dělá dobře. Cítím se u toho taková koncentrovaná, fyzicky mne to zaměstnává, je to pro mne i sport svým způsobem, takže určitě ty endorfiny (*hormony štěstí*).

Jezdíte raději sama, nebo s někým?

Jezdím raději sama.

„Co si pamatuji, tak můj sen mít motorku byl už, když jsem byla malá... .“

Jste členkou nějaké motorkářské skupiny?

Mám k několika blízko, jsou to moji dobří kamarádi, ale nikdy se mi ani v době, kdy jsem o to stála, nepovedlo, nebo nějak k tomu prostě nedošlo, že bych se stala členkou, a dneska jsem za to ráda, protože mne nesvazují žádná pravidla, žádné klubové stanovy a žádné podobné věci. Fakt si můžu dělat, co chci.

V jakém počasí se vám jezdí nejlépe?

Tak když je tak 23 C°, nesvítí úplně sluníčko a nesmí foukat.

Jak dlouho jezdíte na motorce?

Řidičský průkaz mám sedmnáct let, takže sedmnáct let.

Kdyby někdo ze čtenářů chtěl začít jezdit na motorce, co byste mu doporučila?

Dobře zvolit první motorku, aby nebyla moc těžká, i co se týká váhy, i co se týká ovladatelnosti, a hodně dobře se orientovat v silničním provozu. Prostě vážně na sebe dávat pozor a vždycky předvídat, že tu chybu může udělat ten druhý.

Jaké je vaše životní motto?

rameno „Cesta je cíl a motorka je důvod.“, tak to si myslím, že to vystihuje.

Máte nějakou vysněnou motorku, o které víte, že byste ji chtěla, ale kvůli tomu, že je drahá, nebo kvůli jiným komplikacím, byste si ji nekoupila?

Já si nedávám vysoké cíle v tomto směru, takže motorka, kterou si chci koupit, je motorka, na kterou stačím.

„Cesta je cíl a motorka je důvod., tak to si myslím, že to vystihuje... .“

Jaká je tedy vaše vysněná motorka?

Tak to je teda Honda, kterou mám teď.

Děkujeme vám za rozhovor a přejeme spoustu šťastných chvil v motorkářském sedle.

O STUPEŇ VÝŠ

Člověk za svou existenci prožívá nejen jeden životní mezník. Bezesporu jedním z přelomů každého z nás byl přechod z prvního stupně základní školy na druhý.

O tom, jak se člověk cítí, co to pro něj znamená, vám poví naše redaktorka Linda.

Podle mě si spousta lidí myslí, že přestup na druhý stupeň je těžký. Může to být obtížné, ale nemusí, záleží jen na tom, jak se k tomu postavíte.

Z mého pohledu je to zvláštní, protože vůbec nevíte, co vás čeká, na co se máte připravit? Tak můžete jen doufat, že to bude dobré a snad to zvládnete.

Je pravda, že když přestoupíte na druhý stupeň, tak je toho najednou na vás moc. Časem si ale na to zvyknete a naučíte se to zvládat. Například já jsem se na druhý stupeň docela těšila, ale zároveň jsem se velmi bála toho, že to bude těžké a že to nezvládnou.

Ale teď po pár písemkách, na které jsem se musela učit, jsem přišla na to, že mi učení jde lépe než kdysi. Což je bomba! Když vás učení začne bavit, tak mi věřte, že se to učivo učíte rychleji.

Nakonec malá rada: hlavně si věřte, protože když si budete věřit, tak dokážete všechno!

Přestup na druhý stupeň kdysi zažili i naši rodiče, redaktorka Linda se proto rozhodla zeptat také svého tatínka, jaké to bylo za jeho školní docházky.

Ahoj tati, já se tě dneska zeptám na pár otázek ohledně přestupu na druhý stupeň.

Ahoj, Lindi. Dobře.

Jaký pro tebe byl přestup na druhý stupeň?

Byl pro mě plný obav a strachu, ale zároveň zvědavosti.

A z čeho jsi měl strach?

Měl jsem strach z nového učiva, že ho třeba nezvládnou. A ještě jsem se bál, že nás žáci z vyšších ročníků nepřijmou.

Na co konkrétně jsi byl zvědavý?

No, zajímalo mě, jací budou noví učitelé a jaké bude nové učivo.

Jak jsi nakonec zvládl druhý stupeň?

Zvládl jsem ho dobře, učitelé nám pomáhali a spolužáci z vyšších ročníků nás přijali.

Tak to bude všechno. Děkuji ti za rozhovor.

Já taky děkuji, bylo fajn zavzpomínat na ty staré časy.

TŘÍDA 6.A

MALÍ A VELCÍ KAMARÁDI

„Člověk má být ke svému příteli takový jako sám k sobě.“

-Sokrates-

V letošním roce se 8.A stala patronem malých kamarádů, prvňáčků z 1.A. O tom, co spolu obě třídy zatím zažily, vám prozradí naše redaktorky Terka, Adá a Marina.

PRVNÍ ŠKOLNÍ DNY NAŠICH MALÝCH KAMARÁDŮ...

My, jakožto osmáci, jsme čekali, že prvňáky budeme mít až v deváté třídě. Ale když za námi jednou paní učitelka přišla a řekla, že budeme mít na starosti jednu první třídu, tak jsme z počátku byli docela zmatení.

Ve škole máme tři první třídy: 1.A, 1.B a 1.C. Třídy 1.A a 1.C mají rozšířenou výuku anglického jazyka, ale 1.B má normální výuku jako my. Naše třída je letos patronem 1.A. Nejdřív jsme pochybovali, že s námi přežijí, ale po první společné akci jsme věděli, že to bude v pohodě.

PRVNÍ SPOLEČNÝ DEN...

První den jsme se s našimi prvňáky setkali v interaktivní učebně. Navzájem jsme se představili a šli jsme si společně hrát. Po tomto jsme si řekli, že to asi nebude tak těžké.

Po společném hraní si pro naše prvňáky přišli jejich rodiče. Rozloučili jsme se s nimi a pak uklidili veškeré připravené hračky.

Doufáme, že se v tento den bavili tak dobře jako my.

SPOLEČNÝ VÝLET DO VESMÍRU...

Když jsme se společně setkali podruhé, vymysleli jsme si pro naše prvňáky menší akci s tématem vesmíru.

Vytiskli jsme pro ně barevné raketky a udělali jsme z nich jednodušší puzzle. Také jsme pořídili fotky s podobiznou našich prvňáčků. Akce se konala u nás ve třídě, kde jsme jim připravili příjemné pracovní prostředí.

Když prvňáci přišli, sedli si ke stolům po čtyřech a začalo se vyrábět! Vymysleli jsme si příběh o tom, že potřebujeme, aby opravili raketu, kterou se dostanou k jejich vlastní hvězdě. Jejich hvězdu jsme pak přidali k těm našim.

Připravili jsme jim papír s obrysem rakety, kterou jsme rozstříhali, a oni ji museli nalepit zpět na místo. Bez naší malé pomoci to nešlo: společně jsme kousky rakety uložili, pak nalepili a v neposlední řadě vystříhali.

Poté jsme raketu upevnili na špejli, nalepili fotku našich prvňáků do okýnka a mohli letět pro jejich hvězdu.

Když získali svou hvězdu, podepsali se a napsali zezadu své přání do školního roku. Kdo měl hotovo, mohl si s raketou hrát.

Skamarádili jsme se tak, že si někteří z nás dali s prvňákem přezdívky.

Když už se chýlilo ke konci, prvňáci dostali bonbón a se svými vyrobenými raketami odešli domů.

Čeká nás ještě spousta vesmírných dobrodružství. Už teď se všichni těšíme!

MATKA PŘÍRODA

Někdy se stačí jen dívat kolem sebe a člověk zjistí, kolik krásy ho obklopuje. Taková krása v podobě přírody však nemusí být věčná, pokud se lidé nenaučí souznít s přírodou.

O tom, jak je příroda zatěžována a jak by se k ní lidé měli ideálně chovat, nám více napsaly naše redaktorky Sofie a Nela.

NEMYSLI JENOM NA SEBE. MYSLI NA PŘÍRODU A JEJÍ KRÁSY, PROTOŽE POTŘEBUJE NAŠI POMOC!

Les máme určitě rádi všichni. Někdo ho má rád, protože tam žije jeho oblíbené zvíře, jiní ho mají rádi kvůli kouzelné přírodě a čerstvému vzduchu. Ale ne každý si ho oblíbí. Místo toho, aby ponechal toto krásné místo takovým, jakým přirozeně je, snaží se ho zničit. Odhazuje odpadky na zem a celkově ho nemá rád. To bych ještě pochopila. Ale to, že se snaží les zničit jenom kvůli nelibosti, tak to nikdy nepochopím.

Jestli jsi to byl právě ty, co ses snažil les zničit a teď toho lituješ, tak si přečti tyto řádky. Něco nového se dozvíš a získáš i nějaké nové tipy, jak své počínání vůči přírodě napravit. O přírodu totiž musíme pečovat!

PROČ JE LES PODLE MĚ TAK KRÁSNÝ?

Les je úžasným místem jak pro lidi, tak pro zvířata, která tam žijí. Kdykoliv do lesa vstoupíme, tak nás určitě uchvátí jeho magie, která zde vládne.

Divy, které nás nikdy nepřestanou překvapovat, jsou okouzující a bezesporu nádherné. Velké zelené louky, divoká zvířata, např. jeleni, srny, lišky, králíci a spousty dalších nádherných zvířat.

Kdykoliv vstoupíme, určitě také ucítíme nádhernou vůni, kterou les oplývá a která v nás probouzí touhu po dobrodružství. Zároveň v nás vyvolává klid. Les, v každém z nás vzbuzuje jiné pocity.

Také je skvělou metodou pro překonání stresu způsobeného našimi povinnostmi. Odreagujeme se od okolního světa a pomalu zapomínáme na náš běžný život.

Zkrátka, a jednoduše: když jsme v lese, tak už zapomínáme na vše a soustředíme se pouze na přírodu.

Jak už jsem uvedla na začátku, musíme se o les i ostatní ekosystémy dobře starat.

CO MÁM DĚLAT, KDYŽ CHCI ZABRÁNIT ZNEČIŠTĚNÍ NAŠÍ PLANETY?

Nezáleží na tom, kde jsme. Ať už jsme na cestě do školy nebo jsme doma, i tak můžeme naši planetě pomoci. Samotné třídění odpadu je velmi prospěšné, zejména proto, že naše planeta se každým dnem čím dál tím více znečišťuje, a tak každý dobře vytřízený odpad naší planetě Zemi pomůže. Spousta lidí to buď neví, a nebo je jim to jedno. Odhazuje papíry či plasty na zem. Určitě víte, že plast se jenom tak rychle nerozloží jako třeba papír. Ale my, co třídíme, se tím nesmíme nechat ovlivnit.

Pokud třeba vidíme nějakou PET lahev na zemi, je dobré ji zvednout a hodit do popelnice na plast. Podobně je to s nějakou plechovkou. Zkrátka a jednoduše. Každá pomocná ruka je dobrá.

Taky jsou různé organizace, které se zaměřují na sázení stromů, a to také moc pomůže.

Dále můžeme pomoci také tím, že nebudeme třeba jezdit autem do školy, ale raději zvolíme pěší chůzi. Výjimkou je, když to máte do školy opravdu daleko, tak to už je asi lepší jet tím autem. Pokud tu nutnost jezdit autem máte, tak aspoň ať v autě nejede jeden člověk, ale třeba více lidí. Protože auta, která jezdí na spalovací motor, tak samozřejmě mají výfuk a ten rozvíří špinavý vzduch všude do okolí. A to škodí naší planetě.

To by bylo pro dnešní článek vše, snad jste se něco dozvěděli, mějte se krásně a ahoj!

NEBUŽ ZVÍŘE A RADĚJI JIM POMOZ, ANEB PŘÍRODA JE JEN JEDNA!

Každý z nás má oblíbené zvíře, myslím opravdu každý: ať je to koala, panda, orel nebo něco úplně jiného. Máme je rádi. Jenže...

I tohle má háček: u našich oblíbených zvířat i rostlin dochází k rapidním poklesům a naše oblíbená, lidmi téměř nedotčená, místa mizí. Vydejme se tedy na cestu za poznáním, jak je chránit a zajistit, aby tu s námi byla i nadále. Česká krajina ročně prožívá spousty těžkých zkoušek a mnohé zvládá s obtížemi. Některé zkoušky jsme jí přichystali my sami, a tak za to platíme čím dál tím vyšší daň, aniž bychom si toho povšimli.

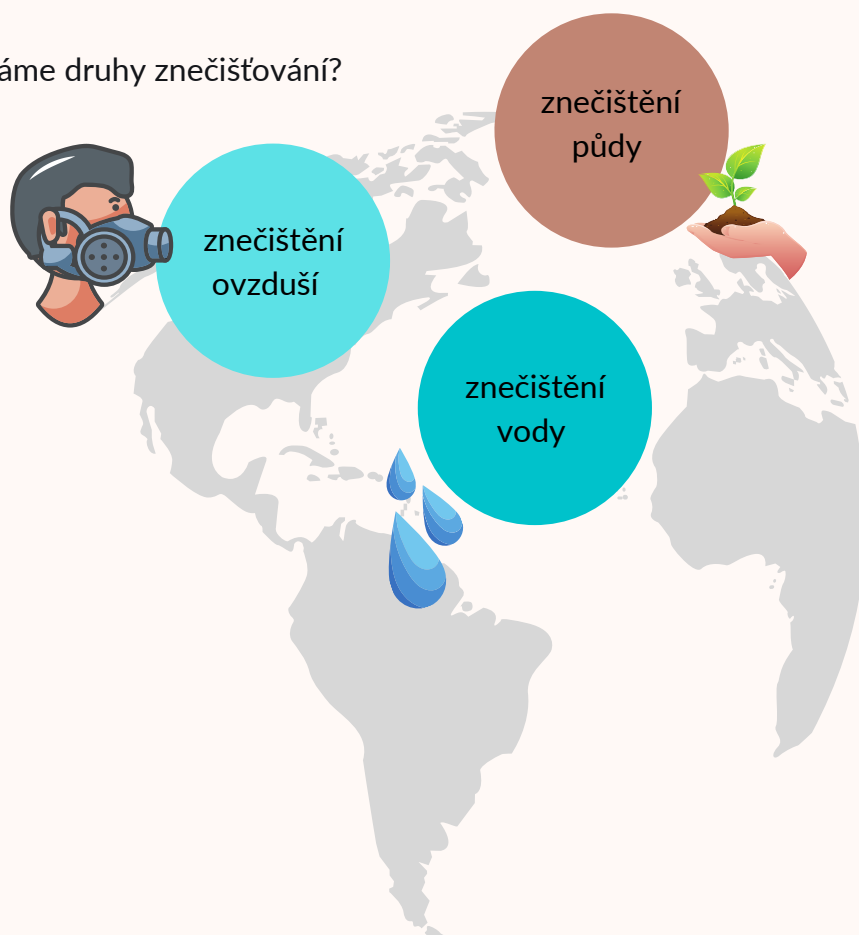
Příroda je magická a okouzluje nás svými divy bez ohledu na to, po kolikáté je vidíme.

ZNEČIŠŤOVÁNÍ PŘÍRODY

Naším úkolem je dozvědět se a konat.

Znečišťování je jednou z mnoha obávaných zkoušek, které při cestě za ochranou naší úžasné planety musíme pomoci překonat.

Jaké máme druhy znečišťování?

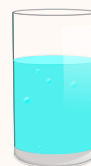

Dalším krokem je začít od nejomílanějšího, neboť znečišťování je jedním z těch známějších problémů.

Základním faktem je, že papír patří do modré popelnice, zatímco plast, nápojový karton a plechovky do žluté. Tohle všechno by měl doopravdy vědět každý, tak si myslím, že už není potřeba to znovu opakovat.

Dalším krokem k záchraně planety je recyklace. Recyklovaných materiálů je mnoho: plasty, papír a sklo.

V poslední době se plast stále více využívá. Pokud mluvíme o tom, že je něco z plastu, máme na mysli spíše polymery, tedy řetězce molekul vyrobené z ropy nebo zemního plynu. V roce 2015 se např. na celém světě vyrobilo přes 320 tun polymerů, kromě umělých vláken. Podle odhadů se v r. 2021 se vyhodí cca 38 miliard plastových lahví a jen polovina z nich se zrecykluje. Dle výzkumu z roku 2016 převýší v roce 2050 počet plastů v oceánech počet ryb.

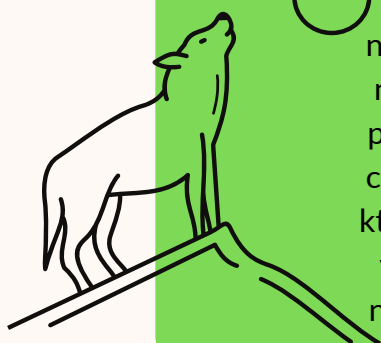
V současnosti plave ve světových mořích přibližně více než 150 milionů tun plastů. Podle výzkumů mají nejdelší životnost ze všech plastů ty, které bývají použité ve stavebnictví – tedy až 35 let.

Nejen plasty, ale celkově odpad se dostává do řek a odtamtud i do moří a oceánů, nebo dokonce končí v útrokách želv, ryb a jiných mořských či přímořských živočichů.

Toto téma je tedy velkou ekologickou hrozbou, a to nejen v oceánech. I pevnina je dosti zaneřáděná odpady. Zde mám pro vás dva příběhy, díky kterým mi dáte za pravdu.

Záchranáři jednoho dne zachránili želvu, již z nosu trčel podivný objekt. Když jí ho vytahovali, zjistili, že se nejedná o nic jiného než o umělohmotné brčko.

Muž si při procházce lesem všiml podivuhodného tvora, bližší pohled mu rozjasnil mysl. Tvor byl ve skutečnosti na kost vyhublý vlk, který měl na hlavě uvízlou plastovou nádrž/lahev. Na hlavu se mu dostala pravděpodobně, když v ní hledal nějakou potravu a uvízl. Muž ihned volal ochránce přírody a ti vlka z jeho plastového vězení vysvobodili. Ten je chvíli po záchraně opustil a odběhl do lesa za svou smečkou, která se po celou dobu pohybovala poblíž. Bez člověka by vlk v plastové lahvi neuvízl, ale rovněž by se z ní nedostal a na následky znemožnění přijímání potravy a tekutin by zemřel.

Tyto příběhy a fakta jistě dokazují toto: „Lidem chybí dostatečná recyklační morálka.“

Ovšem, přírodu neznečišťují pouze plasty, ale i papír, sklo a spousta dalšího odpadu. Musíme však přiznat, že plasty (polymery) mají smutné členství ve skupině odpadů, jejíž rozklad trvá mnohdy déle než lidský život.

Odpady se rozkládají v rozmezí 14 dnů do 10 000 let, nejkratší lhůtu má tzv. „bioodpad“ (ohryzek jablka či hrušky). Ten planetě přitěžuje pouhé dva týdny, slupka od banánu pak pět měsíců a slupka od pomeranče už jeden rok.

Co se týče papíru (kapesník či kancelářský papír), tak ten se rozkládá po dobu cca pěti měsíců.

Přejdeme k maličkostem, mezi které patří třeba nedopalek cigarety nebo žvýkačka. Pokud vaši rodiče kouří, tak jim řekněte, že to neprospívá ani jim, ani přírodě. Nedopalek z právě dokouřené cigarety, který dopadl na zem a dodoutnal, tam bude ležet ještě patnáct let, tedy do zhruba do chvíle, kdy dokončíte střední školu.

A co taková žvýkačka? Většina z nás ji má ráda v nesčetných podobách, značkách a příchutích. Navíc v poutavých obalech nás při dlouhém stání u pokladny lákají, jako by měly hlas, jenž šeptá: „Kup si mě!“ Každý z nás už někdy dožvýkal žvýkačku a vyplivl ji na

zem. Avšak je tu problém: Když takto činíme, přitížíme planetě padesáti lety procesu rozkládání.

Rozklad našich oblíbených a mnohokrát zmiňovaných plastů:

igelitový sáček	plastový kelímek	PET lahev
25 let	70 let	100 let

ZLATOU CENU ZA REKORDNÍ DOBU ROZKLADU ZÍSKÁVÁ...

O první příčku se dělí skleněné obaly, ty se rozloží cca nejdříve za 1000 let, což je přes 111 111 111 let základní školy. A např. takové zlato, to se nerozloží nikdy.

V Ostravě ročně vyprodukuje cca 70 000 tun odpadu, který dosud končí zejména na skládce v Hrušově.

Traduje se, že za následky havárie japonského tankeru v Tichém oceánu byla ona událost, jež se odehrála přibližně před dvěma lety. Tehdy na mauricijském pobřeží našli spousty mrtvých či umírajících ryb, krabů a delfínů.

Chtěli jste fakta, tak vám je s radostí poskytnu. Existuje spousta příběhů, které se týkají právě tak omílaného tématu znečišťování. Mnoho lidí by při zmínce tohoto tématu napadlo, že už o něm slyšeli stokrát a že už nemůže být nic, co o něm neví. Skutečností ovšem zůstává, že nikdo nemůže vědět vše.

„Země nepatří lidem, ale lidé patří jí.“

ZELENÝ MAZLÍČEK

**Nemáte domácího mazlíčka? Ne?
Jste milovníci přírody? Ano?
Tak tenhle článek je přesně pro vás!
Neváhejte a čtěte dál, povíme si něco víc o
zeleném mazlíčku.**

Řasokoule je druh vlasovité zelené řasy, která je určena především jako doplněk do akvárií, ale pro svůj krásný vzhled, pomalý růst a nenáročnost si získala přízeň u obdivovatelů přírody. Délka života řasokoulí dosahuje až 100 let.

Řasokoule je za poslední dobu stále více a více oblíbená: nejen jako doplněk do akvária k rybkám, ale i jako samostatný „domácí mazlíček“, kterého pěstujeme v nádobě s vodou.

JAK SE STARAT O ŘASOKOULI?

K životu jí stačí pouze nádoba s vodou na místě, kam nedopadá přímý sluneční svit. Jednou za dva týdny je potřeba vyměnit vodu a při té příležitosti bychom měli řasokouli vzít a „pomazlit se“ s ní.

JAK SE S ŘASOKOULÍ SPRÁVNĚ „MAZLIT“?

Řasokouli vyndejte z akvária a pod tekoucí vodou jemným žmouláním a mačkáním v ruce z ní ždímejte nasáklou vodu. Tím docílíte toho, že si udrží svůj kulatý tvar a zároveň se z ní vyplaví veškeré nečistoty.

JAK RYCHLE ŘASOKOULE ROSTE?

Řasokoule roste velmi pomalu, odhadem 0,5 - 1 cm za rok.

KDE SI ŘASOUKOULI MŮŽETE ZAKOUPIT?

Najdete ji ve většině zverimexech, kde prodávají akvariijní rybičky (např. v Super zoo). Kromě toho ji prodávají také některá květinářství.

Doufám, že jste se dozvěděli aspoň něco o řasokoulích a třeba vás to inspiruje k pořízení nového zeleného mazlíčka.

ELIŠKA P.

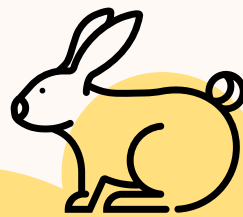
ŽIVOT MAZLÍČKA VOL. 1

Naše redaktorka Anet je nejen skvělou pisatelkou, ale také nadšenou chovatelkou. Vlastní králíka, jako domácího mazlíčka, a tak vám zde bude pravidelně uvádět tipy a rady.

KRÁLÍČEK POPRVÉ DOMA?

Je naprosto normální, když se váš nový králíček bojí. Ve většině případů je králíček menší a odchází od své maminky, což je pro něj těžší. Zároveň má kolem sebe nové prostředí, nové lidi a celkově si to musí vše okoukat.

Pokud sami poznáte, že se váš ušatý kamarád bojí, tak ho dejte v klidu do klece, protože si potřebuje zvyknout. Není to vůbec proto, že by s vámi nechtěl trávit čas, potřebuje první den svůj klid. Pokud se králíček rychle okoukal a moc se nebojí, v klidu se s ním mazlete, hrajte atd.

Berte ohledy na to, že ne každý králíček se rád mazlí, můj např. ano, ale stejně jako lidi, i králíci jsou každý jiní a něčím jedineční.

MAZLÍ SE KAŽDÝ KRÁLÍK?

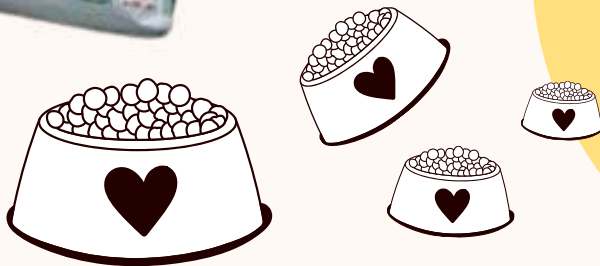
TIP: např. můj králíček miluje s námi koukat na televizi, vždycky to velmi prožívá.

STRAVA PRO 1-4 MĚSÍČNÍHO KRÁLÍČKA

Králíček v této věkové kategorii je ještě malinký, a proto potřebuje menší porce.

Králíci mohou papat zeleninu až od 3 měsíců, protože ještě nemají pevné zoubky.

Za mě jsou nejlepší granule od značky Nutrin, ať už pro juniory, tak pro dospělé. Ale POZOR, Junioři mají vlastní sekci granulí a dospěláci (4 měsíce-10 let...) mají také vlastní.

U starších králíčků jsou vhodné větší porce.

Je lepší granule střídat pokaždé, co dojdou (když už je králíček starší). Nemusí se střídat značka, ale třeba příchutí atd. Důvodem je, že byste také celý život nechtěli jíst to samé jídlo. Dávejte si však pozor, jestli jsou granule kvalitní.

TIP: Nutrin je značka, kterou mám odzkoušenou, není přehnaně drahá jako jiné kvalitní granule, a mému králíčkově to chutná nejvíce.

STRAVA PRO 4-5 MĚSÍČNÍHO KRÁLÍČKA

Seno se pro juniory a dospělé samozřejmě nerozlišuje. Seno se nesmí prášit a mělo by se střídat.

Můj králík má nejraději seno se sušenou mrkvičkou a seno s bylinkami. Je to pro králíčky také velmi zdravé a moc jim chutná!

V dalším díle se dozvíte:
řeč těla a různé
zajímavosti: např. jak
poznáte, že králíček chce
pozornost a že vás má rád?

NA VLNÁCH LYRIKY

Literatura je úžasným prostředkem k vyjádření lidských emocí. Tentokrát se nám představí se svou tvůrčí prací žákyně deváté třídy Ivana Matoušková. Téma lidské touhy a zklamání v lásce obsaženo v těchto verších rezonuje v člověku ještě dlouho po přečtení. Posudte sami.

Vzpomínka

O lampu opřený o půlnoci
tiše vzhlížel k obloze.
Črtal si hvězdy za jasné noci
a přihlížel k ní jako k předloze.

V těch jemných tazích tužkou
výjimala se nejistota.
Malátný pohyb rukou
vznikla jen čára bez života.

Hloupé myšlenky, kresba nudná,
slzy smáčí papír pod jeho rukama.
Proč jediné, na co teď myslí, je ona?
Vždyť láska k ní byla jen krok do neznáma.

Jeho sny se rozpadly,
společně s ní ruku v ruce odešly.
Teď mu zbývá už jen obloha
jasná, vzdálená a krutá - stejná jako ona.

Láska se stala okovy,
nekončící škrcení.
Holt, život už je takový,
to není žádné překvapení.

Lhala mu do očí.
Všechny ty pocity,
všechny ty vzpomínky,
na jeho zápěstí se staly řemínky.

Pomalu ztrácel své vědomí.
Pláč, teplé slzy, marné naděje,
myslel si, že ho to nezlomí,
avšak přišel krutý úder beznaděje.

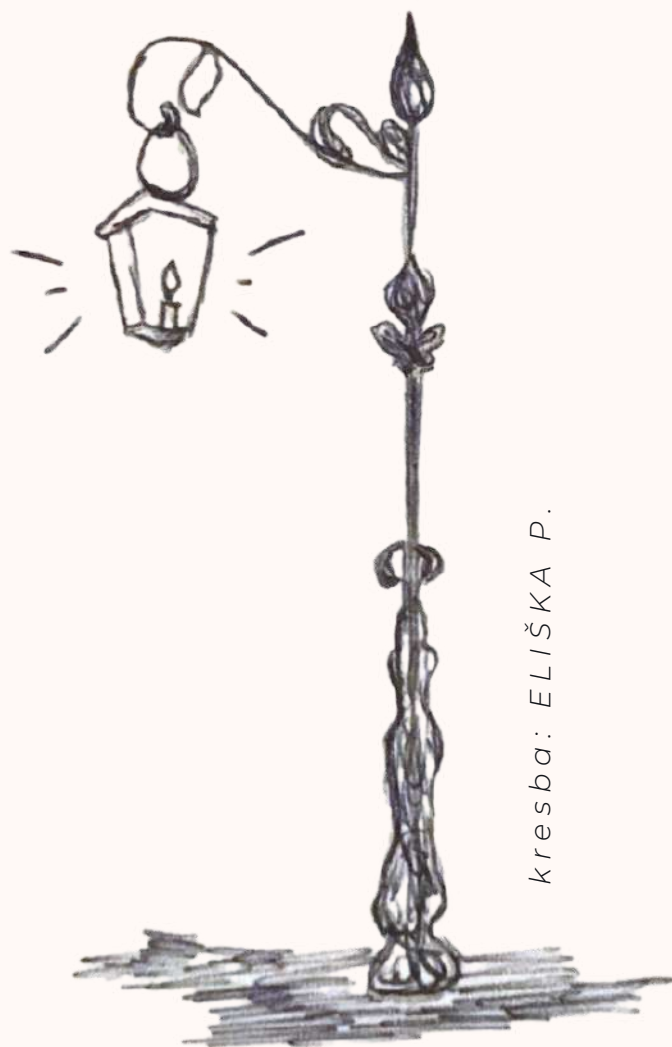
O lampu opřený
vzhlíží k obloze.
Črtá si do bloku
v naprosté hypnóze.

Stále ho vídává
sedět tam pod lampou.
Stále si to vyčítá,
stalo se to její vinou.

Podlehl její kráse,
té nádherné lži v jejím hlase,
omámen její vůní,
nebyl vůči ní dosti imunní.

Stále ho vídává
sedět tam pod lampou.
Vzpomínka zůstává,
jen slzy už nejsou.

Kravatu kolem krku
s úsměvem na tváři.
Črtá si oblohu
nic ho už netrápí... .

Pozn.redakce: Báseň je vzhledem ke svému tématu vhodná pro děti +13 let.

STRAŠIDELNÉ PŘEKVAPENÍ

Jednou o Halloweenu...

Byl Halloween a Nela se svými přáteli obcházela domy a strašila lidi. U všech domů byla úžasná strašidelná výzdoba. Jen jeden, jako černá ovce mezi bílým stádem, vyčníval tím, že ho nezdobily žádné dekorace.

„Podívej!“ křikla na Nelu kamarádka.

„Paní Estradosová nemá žádnou výzdobu. Co ji trochu naladit na halloweenského ducha!“ odpověděl místo Nely se smíchem její bratr, který byl - jak překvapivé - za onoho ducha převlečený.

„Jdeme!“ utíkali ke dveřím a zazvonili.

„Haló? Paní Estradosová?“ volaly děti v očekávání, že někdo otevře. Nikdo nepřicházel. Nela zabouchala na dveře, ty se s vrzáním pomalu otevřely, ale za nimi nikdo. Uvnitř byla tma, ale skupinka pomalu a neohroženě vstoupila dál.

Třičtvrtina chodby v domě paní Estradosové, o pár vteřin později....

„Neli... ,“ řekla roztřeseným hlasem její kamarádka, „mě se tu nelíbí, pojďme pryč!“ kvikla a ostražitě se kolem sebe rozhlížela.

„V klidu Emčo,“ šeptla jí kamarádka konejšivě, „paní Estradosové beztak jen spadly pojistky. Bude ve sklepě.“ Při zmínce o tak děsivém místě se Ema otřásla a prohlásila, že dál nejde ani krok a že je počká tam, kde je teď.“

„Klidně si tu zůstaň, ale přijdeš o strašidlo,” řekl nadutě Nelin bratr.
„Já narozdíl od tebe mám nějaký pud sebezáchovy!” ohradila se Ema. Chlapec si jen odfrknul a spolu se svou sestrou pokračovali ke schodům do sklepa.

Schody do sklepa...

„Opatrně, ať nezakopneš, brácho. Je tu tma,” strachovala se o mladšího sourozence Nela.
„Klid, ségra, nejsem včerejší,” odbyl ji její bratr a bez větších obtíží klusal po schodech dolů.
Nela ho o něco rozvážněji a pomaleji následovala.
„Paní Estravadosová!” nepřestala volat. Nikdo se neozýval.
Když došli ke skříni s jističi, žádný člověk kromě nich tam nebyl. Když tu najednou...
„VUÁÁ!” někdo na ně zezadu vybafl.
„Ááá! Nelo! To je zombík,” kvílel Nelin bratr.
„Klid, to je jen paní Estravadosová,” odpověděla mu se smíchem, ale to moc nepomohlo.
„A máš pro mě nějaké vysvětlení, že je z ní zombie?” odsekával slova a skoro se zalykal.
„Není, to je jen barva,” uklidňovala ho Nela a stěží držela smích na uzdě.

Poté, co se Nelin bratr rozhodl uklidnit, dostaly děti od paní Estravadosové největší výslužku z celého Halloweenu.

Konec strašidelného příběhu...A nebo ne?

FILMOVÝ DENÍK

Filmy a seriály se staly v době covidové pro většinu obyvatel oblíbeným koníčkem.

Na internetových televizích, jako je Netflix či HBO, jste mohli sledovat spoustu filmových a seriálových počínů.

Naše redaktorky si pro vás připravily pár tipů, čemu věnovat svou diváckou pozornost.

PĚT KROKŮ OD SEBE

Jako první tady máme film spíše pro starší věkovou skupinu. Upozornění hned na začátek: pokud nemáte rádi smutné konce, tak vám nedoporučujeme se dívat.

Je to romantický film s dramatickým příběhem, který vás provádí životem lidí s cystickou fibrózou. Cystická fibróza je onemocnění plic, které je závažné a nevyléčitelné dědičné onemocnění.

Příběh je o mladé dívce, která má cystickou fibrózu, ale najde své pravé štěstí.

Do hlavních rolí dosadili dva skvělé herce: Cole Sprouse a Haley Lu Richardson.

Film hodnotíme 8/10: Velmi nám otevřel

oči ohledně života s velkým omezením a pomohl nám uvědomit si, že bychom si měli vážit svého života a svobody.

Po dlouhé době je to příběh, který nás zaujal natolik, že jsme se na něj podívali už po několikáté za sebou.

Některým však může vadit, že tam jsou titulky: české nebo slovenské.

LUCA

Luca je nový film filmového studia Disney, který vyšel zhruba na začátku roku 2021. Příběh vám dává možnost nahlédnout do života dvou neobyčejných a nejlepších kamarádů.

Jedná se o dobrodružnou komedii, která nás zaujala nejen grafikou, ale i fantazií režiséra. Můžeme jej doporučit mladšímu, ale i staršímu publiku, díky animovanému stylu a zábavnému příběhu.

Za napínavost a kreativitu ve filmu dáváme 7/10, minusové body dáváme za překvapivý konec, který nás moc nepotěšil.

LABYRINT: ÚTĚK

Tento film byl v roce 2014 velmi populární. Jedná se o fantasy akční thriller pro teenagery.

Díly jsou celkem tři a ani jeden neztrácí na zajímavosti a napětí.

Film režíroval Wes Ball a v hlavním obsazení hrají: Dylan O'Brien, Kaya Scodelario, Thomas Brodie-Sangster a další.

Film se nám velmi líbil, hlavně grafické zpracování a herecké výkony herců. Dáváme 8/10.

LOKI

Loki je v pořadí už třetí seriál z dílny společnosti Marvel, co tento rok vyšel. Dva předešlé seriály s názvy *Wandavision* a *The Falcon and The Winter Soldier* jsou taky výbornými výtvoři režisérů Matta Shakmana a Kari Skogland.

Je to příběh oblíbeného antihrdiny a zcela nové postavy Marvelu.

V hlavních rolích hrajou Tom Hiddleston a Sophia Di Martino.

Na seriál jsme se velmi dlouho těšili. Bohužel musíme čekat do roku 2023, než vyjde druhá série.

Seriál vás hodně pobaví, ale i hodně napne.

Dáváme mu 10/10.

TERKA L.
AĎA L.
MARINA O.

KDYŽ DĚLÁŠ, CO TĚ BAVÍ

Krása, cílevědomost, odhodlání nevzdávat se a v neposlední řadě zdravý smysl pro humor, to je jen pár věcí, které charakterizují rodačku z Ostravy, Elizabeth Drobotovou.

Elizabeth započala svou profesní kariéru jako modelka, neutuchající zvědavost ji však zavlála i do prostředí moderátorského, a tak jste ji mohli zhlédnout v pořadu „Jak se točí pohádka“ či slyšet ve Fajn rádiu.

V současné době je hrdou matkou syna Eliota a velkou podporou svého partnera, režiséra Petra Kubíka*.

O tom, jaké je to pohybovat se na módním molu, či jak probíhá soutěž krásy, nám více prozradila v následujícím interview.

Jak jste se dostala k modelingu? Kdy jste s ním začala?

Do modelingu jsem se dostala ještě jako náctiletá holka. Myslím, že to nebylo nic, co by se stalo jen tak. Ze začátku mi chybělo sebevědomí, které k tomu určitě

potřebujete. I proto mé cesty ze začátku vedly skrze hostesing a reprezentování firem v zahraničí. Netrvalo dlouho a oslovil mě první fotograf, který mi nafotil mé první profesionální fotografie. A tím má cesta na přehlídková mola započala.

**Pozn.redakce: Petr Kubík je režisérem fantasy pohádky Princezna zakletá v čase.*

Chtěla jste být modelkou od mala, nebo jste chtěla něco úplně jiného?

Jako každá malá holka jsem i já doslova hltala Miss ČR, nebo například přehlídky Victoria Secret. Takže ano, byl to můj sen. Modeling jsem ale vždy brala jen jako brigádu, kterou si přivydělávám při studiu.

Co musíte podstoupit, než se dostanete do finále Miss?

U každé soutěže Miss je to jinak. Nutno dodat, že těch soutěží krásy je hodně a já měla štěstí, že pokaždé, co jsem se do některé přihlásila, jsem se do top 10 dostala. Než se dostanete sem, musíte nacvičit společnou choreografii finálního večera: trénovat chůzi, tanec a jiné.

„Modeling jsem ale vždy brala jen jako brigádu, kterou si přivydělávám při studiu...“

Spousta slečen se snaží také více cvičit a dbát na zdravou stravu, aby se cítily lépe v plavkách. No, a v neposlední řadě “pilujete” stále dokola svou volnou disciplínu, kterou někdy ukazujete už během semifinále.

V Miss jako takové, tedy Miss ČR, jsem se dostala pouze do semifinále.

Jsem na to ale pyšná až do teď. Bylo to za

doby pana Zapletala a Miss ČR pro mne znamenala strašně moc.

Jak probíhá taková soutěž Miss?

Celá pouť započne již na úvodním castingu, kde se společně sejde stovky holek. Každá dostane při registraci své číslo, vyfotí se a pak už jen čekají a čekají, než se na ně dostane řada. V době, kdy jsem castingy navštěvovala, předvedla se chůze v plavkách na podpatcích následovaná krátkým rozhovorem, mnohdy vedeném v anglickém jazyce. Pak jsme všichni čekali. Čekání, toho bylo opravdu hodně. Z takového castingu si následně porota vybere semifinalistky, ale nikdy to není ihned finálová desítka nebo dvanáctka. Po vyhlášení semifinalistek začíná velké focení. Již v tento moment se většinou dostávají první dárky od sponzorů a dávají se první rozhovory do médií. Rovněž se seznamujete s ostatními dívkami a pomalu se chystáte na finále a soustředění v zahraničí pod vedením profesionálních stylistů, choreografů a fotografů.

Někteří lidé si myslí, že modelky nejsou moc chytré. Je nějaká soutěž krásy, kde prověří i inteligenci modelek?

Například na Miss Academia bylo krásné, že do užšího výběru se dostaly pouze ty z nás, které měly dobré výsledky z testu, který obsahoval všeobecný rozhled. Tento test podstoupily všechny slečny, aniž by je porota ještě viděla. Možná právě proto si tohoto finále a titulu 2.vicemiss Academia cením nejvíce.

Co vás vedlo k natočení videí na YouTube kanál „Jak se točí pohádka?“

Jako moderátorka se chci rozvíjet a ráda jsem si občas z rádia odskočila i před kameru. Zároveň jsem vždy toužila mít svůj pořad. Od malička miluju pohádky a měla jsem vždy hodně otázek k natáčení. Můj muž, Petr Kubík, pohádku „Princeznu zakletou v čase“ napsal, a tak jsem měla pocit, že k ní mám nějak blízko. Vždy mi

dodá odvahu do všeho, čeho se bojím, ale zároveň toužím realizovat. A tak vznikl pořad „Jak se točí pohádka“, který bude mít pokračování co nevidět.

„Od malička miluju pohádky a měla jsem vždy hodně otázek k natáčení. Můj muž, Petr Kubík, pohádku „Princeznu zakletou v čase“ napsal, a tak jsem měla pocit, že k ní mám nějak blízko...”

Jaké je vaše životní motto?

To je další věc, na kterou se budou ptát, pokud se přihlásíte do Miss. V životě se řídím řadou věcí, ale jedno motto mi zůstává: „Nečiň ostatním to, co nechceš, aby oni činili tobě.”

Jakou radu byste dala mladým dívkám, které by se chtěly stát modelkami?

Asi takovou, kterou bych řekla i svému já před pár lety: „Buď svá, ber to jako zábavu a užívej si každé příležitosti. Pokud tě někdo nebude chtít na nějakou kampaň, hledá prostě jiný typ a nic za tím nehledej. Každá jsme krásná.”

Děkujeme vám za rozhovor a přejeme další úspěchy v pracovním i rodinném životě.

ŠKOLA ŠITÍ

Claudie je naše dvorní "švadlenka" a ve svém věku dokáže s jehlou a látkou doslova zázraky. Tentokrát si pro vás připravila jednoduchý návod, jak si vyrobit obal na knihy. Takovým obalem s nějakou knihou pak můžete obdarovat své nejbližší.

CO BUDEME POTŘEBOVAT K VÝROBĚ OBALU KNIHY?

- vhodnou látku, na kterou můžeme nažehlit, nebo našít panel se zajímavým vzorem
- nůžky
- jehlu a nítě
- vlizelin
- metr a podšívku

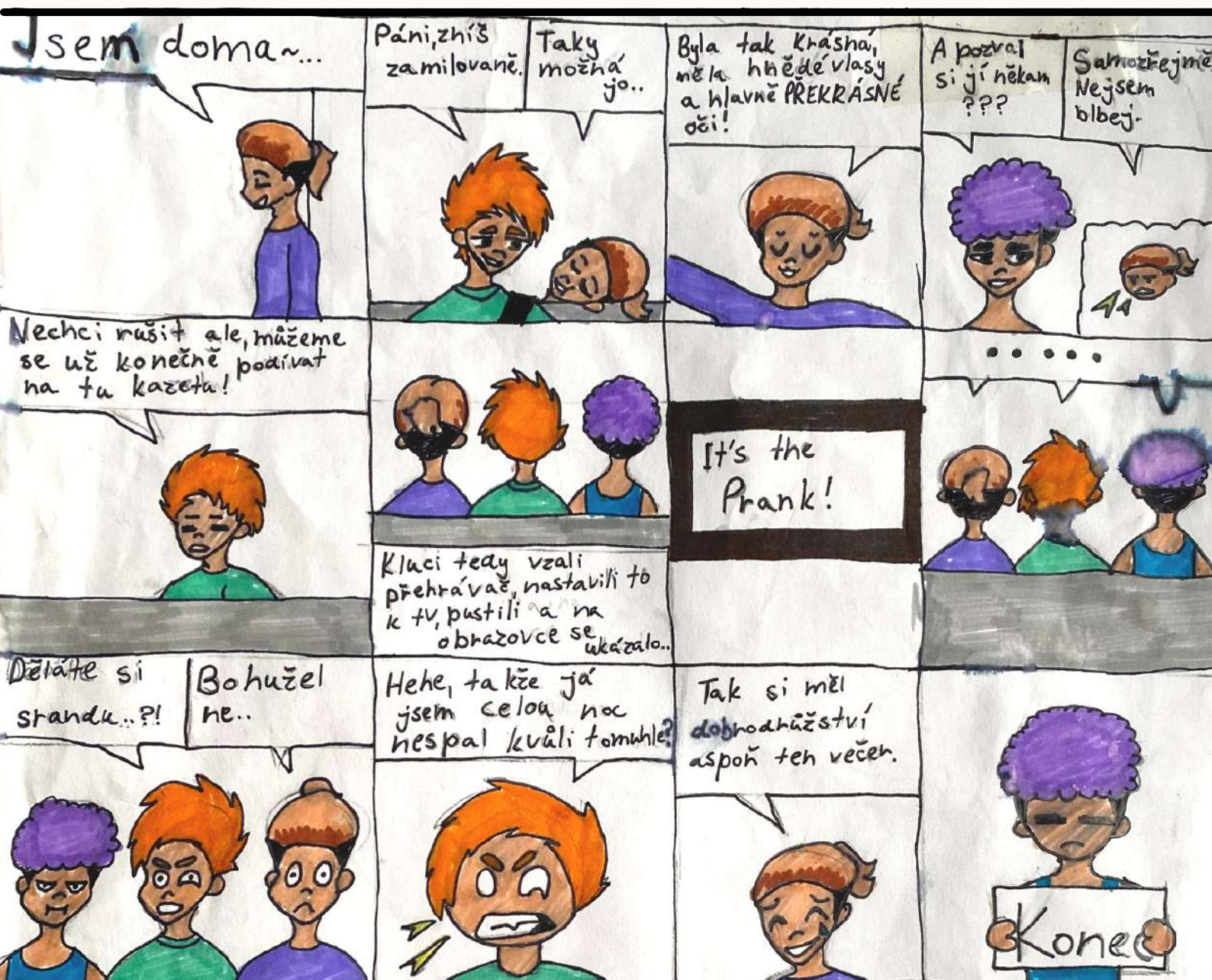
JAK POSTUPOVAT?

1. Nejprve si změříme knihu, jak by měl být obal velký. Podle toho nastříháme látku a rovněž i vlizelin, který rovnou na látku nažehlíme, abychom měli látku již pevnou. Na takto připravenou látku našijeme spodní vrstvu, něco jako podšívku, aby byl obal pěkně začištěn.
2. Všechny okraje je nutné ohrnout a zašít, aby se nepáraly, poté na obou koncích látku přehneme a zašijeme tak, aby bylo možné do nich knihu zasunout.
3. Přední stranu obalu můžeme ozdobit nějakou pěknou nažehlovačkou, nebo ho můžeme vyšít dle fantazie.
4. S blížícími se Vánoci se obal na knihu jako dárek jistě bude hodit: můžeme obdarovat rodiče, prarodiče, kamarády.

CLAUDIE

CESTA ZA DOBRODROUŽSTVÍM

KRISTÝN K.

ČASÁK KASAČ

7. ročník 1. číslo říjen/listopad 2021

Šéfredaktorka Mgr. Monika Sekelová

Redaktoři Nela Drahotušská
Sofie Hurtová
Linda Kotrbatá
Adéla Lusková
Tereza Lutková
Marina Ostřanská
Eliška Vachtarčíková
Vanesa Žigová

Externí redaktoři Claudie Ceníčková, Eva Daňková, Kristýna
Kubáňová, Nikol Kleiberová, Eliška Potocká,
Aneta Šebestová

Externí přispěvatelé Ivana Matoušková

Grafická úprava Mgr. Monika Sekelová

Použité fotografie Dostupné z:
www.canva.com; www.netflix.com;
www.pixabay.com

fotografie:
Claudie Ceníčkové, Elizabeth Drobotové, Lindy Kotrbaté,
Elišky Potocké, Martiny Matějíček-Rozsypalové, Anety
Šebestové, Kristýny Trávníčkové.

Počet výtisků 0

Web <https://zskrestova.cz/aktivity/skolni-casopis/>

Vydává a tiskne ZŠ a MŠ Ostrava – Hrabůvka, Krestova 36A,
příspěvková organizace Krestova 1387/36A,
700 30 Ostrava – Hrabůvka

Cena 0 Kč

www.zskrestova.cz

*Děkujeme,
že nás čtete!*